

Előfizetési díj: Postán vagy Pécselt hához küldve: egész évre 5 ft., fél-évre 2 ft. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr. egyes szám 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkeres. (Széchenyi tér).

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:

Egy 8t-hasábos petit sor egyszeri megjelenésért 6 kr. 3-szori 5 kr., 10 szoriért 4 kr. fizetendő. — Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg díj fizetendő. A nyílt tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Szerkesztői Iroda: Ferencztek utcája 22.sz. I. emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városi épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Feszil Károly úr könyvtűtőz iktetésében, Király utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal: Taizs Mihály nyomdájában Majláth-tér 2. szám alatt.

Előfizetési felhívás

a „Pécsi Figyelő“ politikai, közgazdasági, közmívelődési és társadalmi hetilapra.

Engedve több oldalról vett felhívásnak, lapunk térért a lefolyt nyolczadik évfolyamában kevésbé a politikai napilapok tárgykörébe eső országos és külpolitikával foglaltuk el, de annál több helyet jutattunk a közvetlenül városunkat és megyénket érdeklő eseményeknek, mozgalmaknak s hisszük, hogy a nagyérdemű közönség várakozásának a nekünk rendelkezésre állított erőhez mérve megfelelni szerezések voltak.

A reánk virradt 1881-ik év ismét egyike lesz azoknak, melyek az általános képviselői választások által hosszú három évre döntik el a nagy kérdést, vajjon közelebb jövünk-e hazánk megváltása órájához, vagy nem?

A lefolyt évbéli tünetek úgy mutatják, hogy igen, s ennél fogva lapunk működése pártunk erősödése alkalmával annál nagyobb érdekű, minél inkább közeledünk azon időponthoz, mely odavezet az 1867-ki gyarló mű és nyomort hozott kiegyezés felbontásához.

Minőn tehát az előfizetések mielőbbi ujjítását kérnők, felhívjuk egyuttal lapunk barátait hathatósan annak terjesztésére közreműködni, részünkről időnket és munkánkat szívesen feláldozzuk, hogy lapunkat minél érdekesebbé és változatosabbá tehesünk, csak az anyagi áldozattól kiméljen meg a nagyérdemű közönség, ne engedje városunk és megyénk ez egyetlen, a helyi és társadalmi érdekek képviseletére szolgáló közlőnyt elveszni, míg kisebb városok kény, megyék öt-hat magyar lappal dicsekesznek.

Előfizetési díjak:

Helyben hához hordva, vagy vidékre postán küldve: Egy évre 5 ft — kr. Fél évre 2 „ 50 „ Negyed évre. . . . 1 „ 25 „

A szerkesztőség.

TÁRCSA.

Fel pohárra! Igyunk fiuk Egy nagyot, Feledjék el az évet, mely Elhagyott, Feledjék el a bűjt, baját A multnak, Feledésben szívseibeink Gyógyulnak. Üdvözljük az újévet Melegen, Mely legnap még jövő volt s ma Már jelen, Mely dicsfényben mosolyogva Int felénk, Édes reményt, rózsás kedvet Hint belénk. Hajtogassuk ezt a boros Poharat, Üritgessük, hadd érjen kis Borharmat, A mező is akkor üdül, Virágzik, Ha harmatos, ha egy kicsit Megázik. Folyjék a bor, a dicső bor Özöne, Áldott legyen Noé apánk Nagy neve; Nagy ember volt, dicső ember Volt Noé Éljen lelke vesszejében Örökké!

Uj évi gondolatok.

Egy pillanatnyi pihenés és újra utra kelni, ez az ó és új év közötti tér. Eltemetünk egy évet s alig kondult az utolsó óra, már megszületett az új, vajjon? miként nézhetünk eléibe.

A mult a jövőnek anyja, a történet az események láncolatából áll elő, s míg az emberek követ-hetnek el gonosz, vakmerő bűnöket, s adják magukat nyomorult eszközül a becstelenségnek, addig az idő következetes szívóssággal intézi a földi dolgok folyását.

Ha erősen gondolkodunk létünk felett, sokszor azt kell kérdenünk, van-e az embernek befolyása a létezők alakítására, fejlesztésére, vagy csak a sallangot teszük rá a megtörtént tényekre. A legnagyobb szerű eseményeknek szülője a véletlenség volt. Nem az emberi ész találta fel az öröket, hanem ezek fogták meg az emberi értelmet, hogy ismerje meg őket.

Voltak már világot megrázkódtató események és ezeket ha igazán itélünk, nem emberek teremtették, alkották, de az idő méhe szülte s az emberek vakon engedelmekedtek a megváltozhatatlannak.

A nagy forradalmak melyek trónokat döntöttek le, királyokat tüztek el, az idők teljességének szüleményei, midőn a véralkat felpezsdül, a szív és lélek felmagasztosul, midőn a hatást nem csak felfogja, de fel is dolgozza.

A nagy szabadságharcok, melyek pataként ontották a vért, törték szét a bilincseket, pusztították le a zsarnokok hatalmának fundamentumát: a börtönöket, mind az idők hatalmának fényes jelei, s az emberek a nagy idők óriás feladatára oda adák erejüket, mert másként nem is tehettek volna.

A nagy vallásháborúk, melyek mi líókat nyeltek el s messze tájékokat pusztítottak tüzzel vassal, s rajongó örültséggel megszárolták egymást a botorok, ezek mind az idők gyermekei, kellett, hogy az emberek kilépjenek elzártkötöttségükből, s a vadság undok tetteiben ismerje meg

rút tévedését, s bár nehéz volt a dolog, az emberiség hódolt az időnek, felvette a keresztet, s lett szent tigrissé, kegyes hyenává, hogy fel-emelkedvén így szólhasson „homo sum.“

Az idő korlátlan hatalmát én elismerem s az emberek úgy tűnnek fel előttem, mint a kiknek az idő ad szerepet, hogy azt végig játsszák és itt tűnik elő a szomorúság, ha azt látjuk, hogy hazánk sorsa felett az idő nekünk nem kedvezőleg, gondolkodásunkkal nem egyezően osztá ki a szerepet. A mult bebizonyítja, hogy ép úgy van haláluk a nemzeteknek, mint egyeseknek, Phönixet a természet nem szült, csak az emberi képzelem alkotott.

A vénség előtt már nincs remény, csak halál. A nemzet is eléri a vénséget, ha eljutott a felvirágzás Zenithjére, jó létének boldogságának tetejére. Itt kezdődik a vénség, mert ezután már kezdődnek a nem szeret napok, hol ha felcsillámlik is olykor-olykor az örömeük tüze, de a vénség hamva eltakarja azt mi hamarabb.

Az idő szokott gondolkodni, hogy legyen a nemzeteknek szép vénségük s kimulásuk legyen dicsőséges, sokszor oly dicső, hogy a győző szeme elvakul bele. Oszt ki nagy szerepeket, s azt oly kezekre bizza, hol jellem, ész, határozottság és elkövetkezesség egy konkrét egészet képeznek.

Ad Lycurgusokat, Solonokat, Cincinatusokat, Leonidasokat, Mátyásokat, Rákoczykat, Kosciuskokat, Bemeket, Kossuthokat. S ezek felbogatják újra a nagyság zászlaját fellekesítik a csüggedőket, s úgy tűnik fel, mintha új életet teremtenének.

De oszt ám az idő más nagy szerepeket is, és ez, hálátlan, ad Coriolánokat, Ephialteseket, Muszkavezetőket, árulókat, s ezek kezökbe ragadják a nemzetek életét, s tépik mint az ölyv a szelid galambot.

A mult hazánknak már adott fényt, hatalmat, jólétet. Vajjon voltunk-e már a tetőpontra? Vajjon vénkorra jutottunk-e már? Vajjon hálás sze-

repet oszt-e ki közöttünk az idő, vagy már haladunk az uton, hol a vég koronáz.

Felelni nehéz, felelni nem jó. Óhajtom hogy hazánknak még a férfikor legyen az időtől kimérve, s még sok és sok év legyen eltéve részére öröm és boldogságban.

Légy üdvözölve új év, bár most gyanakodólag fogadjuk, bár félünk tőled, mint a gyermek a mumustól, de óhajtom, hogy letűnésed után hálás emlék kíséren a multak csarnokába, ki most jer, halld meg, mit kell neked betöltened, hogy kudarcot ne vallj előttünk.

Elmondom rövid 6 pontban.

1. A szegénység első jele, mikor a fekvő vagyon eladatik s ha már eladjuk az ősi telket, a jó embernek az a kívánsága, hogy atyafiak jusson. A magas kormányunk is eladja az ősi telket, az államjövőkét. Te idő! azt kívánjuk, hogy az, magyaraknak jusson, mert ha abból is kinullálnak bennünket, elmehtünk zabot hegyezni.

2. Adó már annyi van nyakunkon, hogy ma-holnap minden ember pupos hátú lesz. Te idő! ne engedd, hogy a képviselőházban az adók emelése többséget nyerjen.

3. A szabadsajtó megtermi a sok esküdtzséki tárgyalásokat, kívánjuk, hogy az esküdtzséki urak, legyenek okosak és könyörületsek az írók iránt.

4. A közigazgatás hiányos, ezt jól tudjuk. Te idő! vedd elő újra azt a régi jó táblalábát s tedd önállóvá a vármegyét, hogy legyen ha kell, némely megszelesedett kormányoknak hatalmas gyepültzára.

5. Szaporodik a dologtalan tekergő, naplópó, csavargók száma. Őlnek, gyilkolnak, rabolnak fényes nappal. Ezek meg fékezésére kívánjuk, hogy te idő, elhord azt a szerepet valamelyik korifeusra, hogy alkotassék törvény, mely köteleességévé tenné a hatóságoknak, hogy területükön háziállattal felszerelt dologházat állítsanak. — Ez rossz jel, hogy ezt kell kívánnunk, de kényszerít a keserű tapasztalat. Sok már közöttünk a méltóságos, nagyságos,

s utána az ember, mint a sebes reptel fecske után a csintalan gyermek játzi kedvteliséssel iramlik, szalad, míg el nem vágja magát egy göröngyre botolva; — igen reptel az idő, utána fut az ember, míg el nem bukik a sirdögörhöz jutván.

Ujév, ujév, mi az ujév? Óriási semmi, a nagy időben egy képzelt parányi pontnak a megjelése, melyél korán sem az idő újul meg, oh nem, hanem a fáradt emberi lélek üdül fel, a csüggedt emberi szív nyer új reményt, az új reményben új erőt a tovább küzdésre.

Igen a küzdésre; mert nem más a földi lét, mint egy soha meg nem szlűő harc, örökös küzdelem. Kűzd a gyarló emberiség, vérverejtéket iazzdván, hogy földi szenvedéseinek, pokoli kínjainak aran visszanyerje elveszített örökét, a mennyi boldogság fényes birodalmát.

Az ember küzd, de hogy visszanyeri-e lelke örökös üdvösségét, az küzdelmének dicsőségétől függ. Az ember könnyen téved, egy kis boldogságnak látszó mulandó örömeit, pillanatnyi gyönyörét, könnyen hajol a rozsra, a bűnre, könnyen veti magát az ördög párnájára.

Napok jönnek, napok mulnak, a jelen multta, a jövő jelené válik, — születnek és halnak. Ez a földi lét. Egy év tűnt le újra, sok százezer ember szállott sírba; de azért nem állt meg az idő, nem halt ki a világ.

Az idő foly tovább, az emberiség is él. Él és — remél! Ma van a nap, a melyen egy pillantást vet a lélek a multba s felőhajtrán

Tekintetes és T. cz. here igen sok az ingyen élő, szét kell közöttük ütni, mert megrendítik a jó rendet, s a mi hazánk is érlelő talajává lenne a nihilizmusnak, szocializmusnak és más ily rémséges emberi merővakságnak.

6. És most te idő! ha van benned jó indulat és becsülés irántunk, most fordítad ide a te füledet. — Ez évben lesz a követválasztás. Ez nagy dolog mi ránk nézve. Ha még van számunkra hely, úgy adjgyözelmet a függetlenségi pártnak. Ekkor hiszszük, hogy még nem értük el a délpontot. Tedd meg ezt, e sokat szenvedett népért, nemzetért. Ezüst, nem arany nem gyémánt betűkkel véssük nevedet hazánk boldog hajlékára. — Igen! azt kívánjuk, hogy az önálló Magyarország! önálló pénzügyvel és hadügyvel erőssége legyen a trónnak, a szabadságnak és a nemzeti jólétnek.

Ujévi gondolataim egész lelkem áthatották, szívem hevesen dobog, agyam ég, ah! ha még lenne számunkra sok boldog év, elfelejtőnk a szenvedéseket, s élénk a boldog napokat.

Éljen az 1881. év! Lajos.

Meghívás.

Országos politikai viszonyaink, a függetlenségi — balpárti elveknek az országban mindenütt örvendetesen tapasztalható terjedése, és a néhány hó múlva bekövetkezendő országos képviselőválasztási mozgalmak, valamint azon körül-mény, hogy a függetlenségi pártnak legközelebb Budapesten megtartandó országos értekezleten köllőleg képviselő legyünk — elodázhatlan hazafias kötele-ségünk teszük, hogy Pécselt a függetlenségi balpártot mielőbb újól szervezzük. Annál fogva felkérem pártunkhoz tartozó és újabbban csatlakozni óhajító polgártársaimat, miszerint a fennebbi 2-án délelőtti 10 órakor a „HATYU-TEREMEN“ tartandó értekezleten minél számosab-ban megjelenjen sziveskedjenek.

Kelt Pécselt, 1880. december 30-án. Simonfay János, az 1878-iki választásra Pécselt alakult függetlenségi balpárt elnöke.

lettünk napjainak édes emléktől, de már hervadt virágok felett, a kétes homályban uszó jövőbe néz, jobb, szebb napok felderítését remelve a titkon sejtő szív rejtekből.

Ha visszpillantok multamra sok szép derült, de viszont, sok sötét, boros napra emlékezem. Látom a tarka mezőségben a gondnökküi gyermeket, miként tizi a cifrta, csapongó lepét. Látom a serdtől ifjut rigdel czellájában, a világ zajától elvonultan, gondokba merülve töprengeni a jövő felett. Látok végre egy iszonyu rémes képet, a kiáradt folyón dühöngő viharok által felkorbácsolt hullámok egy révből elszakadt székát ragadnak, melyből anyátlan kisdéd zéségsébeesett sírásával tulrikítja az elemek bömbölő moraját.

A felbőszült folyó az élet, a sajka én vagyok s az anyátlan kisdéd, az, — szivem. Oh! ne sirj szegény, horgot vet a remény és mentve lész, így vigasztal egy tündéri hang.

Remélj szivem, remélj, a remény olcsó orvossága a lelki bajnak.

És mért ne is remélnék?! Hisz nem azért remélek, hogy reményem teljesüljön, oh nem, anél okosabb vagyok, jól tudom, hogy a remény csak önámítás, a remény ritkán, nagyon ritkán teljesül. Én csupán azért remélek szépet, dicsőt, magasztosat, csupán azért festem napcsúgarakkal vakító fényesre jó-vömnök keretét, hogy megvakuljak fényétől és ne lássam, mily sötét, zordon, rút benne a kép: a valónak képe!

Ha, ha, ha, . . . ez a bölcsesség! Jó éjszakát dicső szép világ!

Fel hát fiuk, fel azzal a Pohárral, S zengjen szavunk, miként zeng a Madárdal, Daloljunk egy édes fájó, Bús nótát, Melytől lelkünk a gyönyörbe Olvad át. Természete már a magyar Embernek, Búsát dalol, majd a szive Reped meg, Búsát dalol és a bús dal Hanginál Sebeire fájó lelke Írt talál. De, hogy teljes legyen lelkem Öröme, Üljön ide a legszebb lány Ölembé; A bor, a dal, az ölelés Hevében, A világot most mily jónak Képzelem, A mily szépnek tűn elmém most Az élet: Oly gyönyörben éljük által Ez évet! Várady Ferencz.

Boldog új évet!

Látjátok-e? — dicsőségben ragyog A bűn szegényfája — a kereszt. Ama felkent Isten ember vére Tette kegyelet tárgyává ezt. A hit fája, rajta örök élet; Róla számítunk — boldog újévet!

Ezer nyolczszáz nyolvan egy éve ma Hogy felmagasztalva lett e jel; Nemzetek száz milliója benne Borúk után új reményre lel. Adjon kétkedőknek erős újévet, Kis hitűeknek — boldog újévet!

Szegény ember nyomornak gyermeke, Kire inéget hagyott a mult, Bizva néz e jelle, egy világért Melyről szent próféta vére hult. A hit balsama kinod, mi éget Gyógyítsa meg, — nyerj boldog újévet!

Árva, özvegy, kik e nagy világon Elhagyatva, egyedül álltok Az üdv keresztjében bizonyára Új reményt és üdvöt találtok. Hozzon nektek is szent békességet, A multaknál szebb, — boldog új évet!

Nemzetek! — ha mostoha jelenben Megsokalhattátok már a kint; Higyjétek! — világszabadság jele A kereszt, nagy szebb jövőre int. Ádáz gonosznak vetni fog véget, Derítsen rátok boldog új évet!!! Pécs, 1880. decz. 27. Héya Mihály.

Egy örült naplójából az első lap. (Irtá: Várady Ferencz)

Jó reggelt dicső szép világ! Új reményvel, új sejtellemmel dobog fel a szív a kebelben, új erővel, új szárnyra kél a lélek reptetésibe, — mindenben új lát szemtűk; mert megviradt a milliók szivében óhajtra várt újévek fényes haj-nala. Újév! Szép, dicső nap, az igaz, de nem új, csupán a réginek folytatása. Már, hogy is lehetne új? Az idő nem kezd minden évben előlről futását, hanem szalad, rohan, reptel a meghatározhatatlan kezdetől a megmérhetetlen végtelenségbe folyton és táradhatatlannal

Kossuth az új fogyasztási adókról.

A keltől fogyasztási adójavaslatok tárgyában Brázy Kálmán fővárosi kereskedő levele kereste meg Kossuth Lajost, hinek nagyérdemű válaszából közli az „Egyetértés” a következőket:

Collegno (al Baraconne), decz. 16. Tisztelt uram! Vettem becses levelét a cukor-, kávé- és sörfogyasztási szándékolt újabb megadótatása tárgyában.

A pesti kereskedelmi testület kérvényének minden szava tökéletesen igaz. A kérdéses adóterv merőben ellenkezik a finansz-tudomány és államgazdaságtan legelőkelőbb alapjainak.

Ha valaki czélul tűzte volna ki magának azt, hogy a magyar vidéki kereskedés ellátását az ország fővárosából általában a hazai kereskedelem központjából erőnek erejével az osztrák kereskedés markába terelje, e czélján elérésére ennél az adótervvel alig lehetett volna hathatósabb eszközt kidolgozni.

Mert miután Ausztria és Magyarország egy egységes vámtérletre vannak összerögzítve, az semmi csúf-és-csavarással nem lehet elvitatni, hogy fogyasztási adóval terhelt a magyar kereskedelmet oly árukra nézve, melyeket az osztrák kereskedelem fogyasztási adó nélkül vehet a magyar piacra, egyenesen annyit teszen, mint prémiumot adni az osztrák kereskedésnek a magyar piacra, a magyar, különösen pedig a fővárosi kereskedelem megrontására.

Ez tagadatlan tény. Érezte ezt maga e szörnyeteg koncepczió szerzője is, ennek tulajdonítható, hogy a zárt városokból a vidéki piacra kivétel nélkül az adó viszterítés temperamantumához folyamodik. Hanem ez merő személynézés; mert az adóviszterítés a dolog természeténél fogva oly zaklató ellenérzés, s oly idővesztéssel, alkalmatlansággal és költséggel összekötött eljárást feltételez, hogy fizetést követlő kilenczben mérőben illuzoriósnak válik. A kereskedés nem tűri az ily akadékoskodásokat. Okvetlenül oda fordul, a hol ilyenekkel nem találkozik; és ha egyszer egy bizonyos kerékgyűmba tereltek, azt az összekötést kultiválja; — nincs kétség benne, hogy ha ez a szerencsétlen adóterv törvényre válik, a magyar vidéki kereskedés ellátása nemcsak a cukor és kávéra nézve, hanem általában az ugynevezett gyarmatárúkra s velők rokon árukra nézve a hazai kereskedelem eddigi központjából átsiklik az osztrák kereskedés kezébe.

Nem elég, hogy a közös vámvonallal az osztrák iparnak premium biztosított a magyar piacra, akként, hogy e privilegium verseny miatt sem a magyar ipar nem fejlődhetik, sem a magyar fogyasztó közönség nem kaphat onnan iparúkat, a honnan legutányosabban kapnának, most már a fűző-fűző kapkodó kormány még azt is megteszi, hogy a hazai zárt városok és a vidék közötti belkereskedést is Ausztria kezére juttassa...

Ez valóságos véték. Ez rablás, nem kormányzás. S a véték súlyát még az is növeli, hogy jóformán haszon nélkül kivetették el; mert bármely dupla kétválat számítás is a pénzügyi eredményt (melynek bármely nagy volna is, azon hibája mindig meg volna, hogy a haszon nem állna arányban a kárral, melyet a magyar kereskedésnek okoz), az a pénzügyi eredmény bizony nem fogja a deficit nyavalyát kiigógyítani, s az ország pénzügyi nyomorúságán nemcsak nem segít, de érezhetőleg még inkább nem is enyhíthet. Olyan forma dolog ez, mintha valaki rágyújtja az emberre a házat, a véget, hogy egy szákburgonyát rabolhasson.

Aztán minő egyiptomi csapás egy olyan kormány, mely a helyett, hogy a népesebb (vagyis zárt) városokban, hol annyi tömegre nyomor van, a lakosok életmelt könnyíteni iparkodnék, az első szükségű elemi cikkeket mesterségesen megrágrítja. Mert tagadni nem lehet, hogy a kávé s cukor, kivált a városokban az első szükségű cikkekké közé tartozik Magyarországon, ép úgy mint Angliában a tea. Jóformán a kenyérről egy sorban áll. Ha ez az adóterv törvényre válik, a következés az lesz, hogy a városokban a kávé és cukor megrágrul s a fogyasztás csökkenni, vagy az adulteratio a közegészség kárára terjedni fog; a vidéki gyarmatárú-kereskedéllátása pedig Ausztria kezére juttatik.

Minő irtózatoss leiki szegénységre mutat a pénzügyi kezelőnél, vagy ha ez nem, hát minő reménytelen kimerülésre az ország pénzügyi helyzetében, az, hogy Magyarország pénzügyminisztere annyira „au bout de son latin” éri magát, miszerint a márol holnapra tegésnek valamely más, kevésbé káros expedienst képtelen lenne feltalálni.

E futólagosan papírra vetett észrevételek nem fogják önt győzni, hogy ha önknek hozzáim intézet kívánságát nem teljesítem, nem azért nem teljesítem, mintha a pesti kereskedelmi testület álláspontját nem helyeselném! hanem ép azért nem teljesítem, hogy önök ügyének ártalmat ne okozzak. Ön ugyanis felszólít, hogy nyilatkozzam a közönség előtt e kérdésben, s ezt ön azon nézetével indokolja, hogy az én nyilatkozatom irányadó hatással volna az ország közönségére, tehát döntő befolyást gyakorolhatna a méltán döszallott törvényjavaslat elfogadására.

ségre. 31 évnek, de különösen az utóbbi 13 évnek ezerszer ismételt tapasztalása e feltevést határozottan megczáfolja. Hanem hagyjuk ezt.

Ha ez, a mit mondtam nem kivethető, legyenek önök meggyőződve, hogy kérvényük megbukik. — Magyarországon a pártédek határoz. Ez ellen hiában minden okoskodás „Waterland! — was Waterland? der Topf, der Topf ist Waterland, das übrige sind Fraten!” — Ilyen a magyar alkotmányosság.

Hanem csakugyan rettenetes dolog egy olyan kormány, mely a helyett, hogy megtakarításokra gondolna, egyebet sem tud mint új meg új adókkal fojtogatni a nemzetet, s adósságot adósságra halmozni.

Irtózatoss finansz rendszer ez, melylyel ez a szerencsétlen ország sanyargatatik. Még csak arra sem jut eszébe gondolni, hogy a teher, melyet a nemzetre roznak, ne legyen minden mértékét meghaladó arányban nagyobb, mint a mit az ország kinosztárának jövedelmez.

Hogy példát mondjak: Franciaországban az adóbevételek és finansz-adminisztráció az összes bevétel 9 százalékát, Olaszországban 7, Belgiumban 6, Oroszországban már épen csak 4 százalékot teszi, Magyarországon több mint 16 százalékot, sőt 17 százalékot teszen, 254 millió bevétel kezelése 43 millióba kerül. — A finansz-adminisztráció Poroszországot kivéve sehol az egész világon nem olyan drága, mint Magyarországon. Ha Oroszországban megtudják csinálni 7 perccenttel miért ne lehetne megcsinálni Magyarországon is, a hol a municipális intézmények a kezelés egyszerűsítésére oly gyönyörű tét nyújtanak. — Csak ez a 10 százalék különbség is, több mint 25 millió évi száraz keresemterhet venne le a nemzet nyakáról, — ez maga öszióson fedezné azt, a minék fedezése végett oly adóhoz folyamodnánk, mely a magyar kereskedés nézve valóságos csapás.

Vau szerencsém önt üdvözölni.

Kossuth.

Külföldi hírek. Az 1880-ik év nevezetesebb külpolitikai jelenségei nélkül záródik be. — Anglia bajai, az is megalom, a délafrikai szabadság harc és az afganisztáni háboru korántisincenek kiegyenlítő sőt mindinkább elmérgeszednek. — A török görög kérdésben újabb hírek szerint a görög király hajlandó elfogadni a békebírótság ítéletét. de miniszteriuma e miatt lemondott. — A porta huzavonára és ellen javaslatok hitelre adta magát aközben pedig tenyegedőddig azzal hogy Görögország ellen meg mindig képes 120,000-nyi sereget felállítani. — Franciaországban a köztársaság mindinkább megszilárdul és ebben a kamarában több ízben a szélső pártok által előidézett botrányok által nem hagyja magát zavartatni. — A pápa karácsony ünnepeire megint hallata szavát, elmondta a régi panaszokat, csak hogy szelidőbb és keresztény apostolhoz illőbb szavakkal, melyek a vizsly megszűntetésére sokkal jobban vezetnek, mint előjénkeket tehetetlen dörgegelmei. — Oroszországban vajudnak a reformok, de nem birnak megelégedni, Németországban pedig újabbban a hadsereg megszaporításán törik fejüket.

Országgyűlés.

A képviselőház decz. 18-án rövid ülésén áthozattak a főrendi ház ízenetűi a szállítási adó, az újoncz jutalék, a budapesti vasúti hidvám a közraktárak segélyzéséről és az állami számvédszék hatás köréről szóló törvényjavaslatok elfogadásáról, melyek szentesítésre át terjesztettek. — Deczember 24-én tartott rövid ülésen az említettek, mint szentesített törvények hirdettek ki, a miniszterelnök pedig a fővárosi államrendőrségről szóló törvényjavaslatot terjesztette elő. — A főrendi ház szinte egy törvényhirdetési ülést tartott.

Érdemes-e a pécsi m. kir. áll. főreáliskola érdekében néhány szót vesztegetni?

Midőn a lángkeblű egrí főpap ama nevezetes replicájában, melylyel a felekezeti ügyemok létjogát a megtámadó miniszter ellenében oly hathatósan védte, e tértel olvastam: „A reáliskola által ígert aranyhegyek, homokbuczáknak bizonyultak; önkénytelentl jött eszembe a kérdés: vajjon a közös ügyes kiegyezés által ígert gazdag, virágzó, a boldogság tengerében fűdő szabad Magyarország nem bizonyult-e szintén az inség és nyomor stüppedékes pocsolyájának? S valamint bizonyos, hogy e nyomorúság állapotnak nem a szabadság az oka; úgy bizonyos az is, hogy eme stüppedékes mocsár fölő, sem a reáliskolák, sem a gymnasiumok — de még a közkutatás terén fel-felmerülő újabb és újabb chimera nem lesznek képesek az óhajtott aranyhegyeket megvalósítani, s ennek sem a reáliskolák, sem a gymnasiumok nem okai, hanem oka a stüppedékes pocsolya, hol csak a corruptio mérges növényzete virágozhatik, más semmi. E mocsárt kell mindenek előtt betemetnünk, a talajt megszilárdítanunk, ha végkép elcsúszdani nem akarunk; s aztán majd beváltja a reáliskola is aranyhegyes igéreteit legalább apró dombocskákban, ha nem is mindjárt egybenoly nagy bércekként.”

Köszömjék a nélkül, hogy az indoklással minden tekintetben egyetértünk. Szerk.

ban. Hisz mindenekelőtt órássá vált, hogy századok a tudomány végtelen birodalmában óriási vívmányokat tett és tesz folyvást, valamint azt is tudja mindenki, hogy e vívmányok kivívója nem a humanisticus, hanem a realitarius.

Sokat lehetne még itt fejtegetni, de félek, hogy kimarad cikkeim a mai lapból, „proximus ardet necegon!” Tehát — önök speciális tárgyamra.

Köztudomású tény, hogy városunk s az itteni állami főreáliskola közt létező viszonyt szerződés szabályozza; az is köztudomású tény, hogy e szerződés miandkt szerző fel által megszerített. A város előbb terminusról terminusra halogatta — most pedig végkép meg akarja tagadni a szerződésileg kötelezett építkezést; a miniszterium pedig meggátolta a várost a szerződésileg stipulált négy tanszékre való caudillást jogának gyakorlatában. Luótt származott a surlódás, mely — ha a száryaló mendemondáknak hitelt lehetne adni, — a január 3-án*) tartandó városi közgyűlésen a főreáliskola megszűntetésével fogna bevégezödni. De én nem vagyok hajlandó ama mendemondás híreinek hitelt adni, mert sem városunk nagyságos polgármesterét, kitől a hír szája ama mendemondás nyilatkozatokat származot-taknak mondja, sem a képviselőtestület nem tartom oly bornértnek, hogy a mondott surlódást elég oknak találja arra, hogy egy állami középiskola jötelemnyét magától durczasán elhajtsa.

Bár nem helyeslem a miniszter eljárását, de azt, hogy a város egy-két ideváltosít — mint öök mondják — nem protegálhatott,*) nem tartom elég oknak egy középiskola megszüntetésére. No de hiszen nem is ok ez, csak ürügy. A valótlók, mint mondják másutt rejlik: t. i. abban, hogy Aidinger Janos polgármester öök nagysága nem rokonszenvez Vész Albert reálisk. igazgató úrral. De én ezt így formalizálom, Ngsy. Aidinger Janos nem rokonszenvez Vész Albert úrral; vagy megfordítva: Vész Albert nem rokonszenvez Ngsy. Aidinger Janossal, — öök tehát quítek! Mi köze, mi befolyása e számolyes ügynek a reáliskola ügyére? Igénytelen nézetem szerint tehát ez sem lehet az igazi ok.

Azt is mondják, hogy a reáliskolának nincs jövője; évről-évre fogy a tanulók száma; kar volna most építésre kelteni, hisz ma-holnap ugys megszűnnek a reáliskolák. Igaz, hogy Pécsert a reáliskola tanulónak száma (noha még mindig elég nagy, mert az 1-8 oszt. 60, a 8-ban, mely a néhány év előtt történt megosztás folytán csak 1/3 osztály, — 20 tanuló van) pár év óta fogy; de nem történt-e ez a 70-es évek elején, midőn a főreáliskola megnyílt, épen így a gymnasiumban is, és azért senki sem mondta, hogy a gymnasiumnak nincs jövője, hogy megszűnik magától?

Uram! Gongolkozunk egy kissé komolyan! Az egyes tudományzakok előfái olyvást nőnek; a történelem, mathesis, különösen pedig a természettani, vegytani s természrajzban könyvek évről-évre vastagodnak; már is azon ponton vagyunk, hogy az összes középiskolai tananyagot felalni és meg is emészteni csak rendkívüli tehetség képes, a legnagyobb részét e tananyag sokasága okozza az egyesekben való felületeséget. — És ez nem csak nálunk magyaroknál van így, hanem gy van az egész tudományos világon.

E bajon csak két módon segíthetünk: vagy meg kell bővíteni az iskolai tanulmányot még egy pár évvel, a mi vesélyes fogna lenni minden nemzetre nézve; de legvesélyesebb nekünk; mert így az ugynevezett tanulói idő sokaknál fogna benyúlni az életkor 30-ig évében, itt pedig már az agglegényesség kora kezdődik s ez, az ugy is szaporátán magya fájnak meg öök bettje lenne. — Vagy szét kell választani a tudomány szakokat az önkényt kínáló humanisticus és realitisticus irány szerint. — Ezt pedig nem úgy értem, hogy a gymnasiumokból a reáliskolák, a reáliskolákból meg a humaniorákat teljesen ki kellene küszöbölni, hanem úgy, hogy a gymnasiumokban fordítassék főgond a classicitásra a reáliskolák pedig csak egy a vonásokban tárgyalassanak, ellenben a reáliskolákban a legapróbb részletéig tárgyalassanak a reáliák, a humaniorák pedig, mint mellék tárgyak csak vázlatosan.

Természetes, hogy ezen eljárás mellett a reáliskák ezután sem mehetnének a tudománygyetemre; de viszont a gymnasiumok előtt is be kellene záratniok a műegyetem és mindazon felsőbb tanintézetek kapuinak, melyekben fősbly a reáliskolák félszik. — Így jönne létre a két középiskola egyenjogúsítása s e mellett mind a tudomány egyetem polgárai szerzetnének magokuk a gymnasiumi tanulmányon a reáliskolák is annyi ismeretet, a mennyire az ügyvédi, orvosi, bírói stb. pályán szükségű lesz; mind a műegyetem polgárai nyernének a reáliskolai tanulmányon a humaniorákból annyit, a mennyi minden műveltszűly honpolgárt megillet. Ennek — tisztelt képviselő uraim! — előbb utóbb be kell következnie, és akkor alighanem vissza fog jönni a tanulók áramlata az erőszakosan népszerűsített reáliskolához. Azért tehát jó lesz vigyázni! jó lesz vigyázni! Azt is beszélük, hogy a város a reáliskolára fordítandó költségeken inkább főreáliskolát akar állítani. Uram! igénytelen nézetem szerint ez chimera! Ha az egrí főpap állítása szerint a reáliskolák által ígert aranyhegyek homokbuczáknak bizonyultak, —

*) Talán 17-évi. Helyesen mond Szerk. *) Nem protegálható van itt szó a város részéről, de arról, hogy a miniszteri protegatio ne grasszályon a végtelems. Sz.

kának bizonyították; az ipariskolák által ígertek fatóhomokká lesznek, melyet elhord, elsőbör a szél. — Nagyon csud élm, hogy a helybeli főgymnasium Fl. igazgatója is kardoskodik — a mult tanévi programozikkében e legújabb keletű moztramok mellett. Ö ugyan ezen új kísérlet létoakat abban találja, hogy a gymnasiumba tolokodó tehetség nélküli növendékeknek legyen intézetök, hol értelmes iparosokká képzethessenek. Amde elsőbör is: még a tapasztalt tanár sem képes megítélni, hogy melyik növendékben mire, és mennyi tehetség van. Ezen állításon mellett szöl ama igen gyakran előforduló tapasztalati tény, hogy oly növendékek, kik az alsó osztályokban csak lögtak, a felsőkben elsőbör lesznek és megfordítva, kik az alsókban kitűnök voltak, a felsőkben csak lézengnek. De másodsor: a lehetetlenség határos feladat a szülőkkel elhitetni, hogy gyermekeik nem tudományos pályára válnak. Harmadsor: az is bizonyos, hogy egy a gymnasium, mint a reáliskola első osztályában a gyengékek egyszersmind leg-hanyagabbak és legvasottabbak szoktak lenni; ha már most az ipariskolák népsége mind ilyenekből fog állani; akkor bizony megverte az Ist énten, azt az iskolát tanarostul, tanulostul együtt, mert tanuláshoz szorgalom és jóindulat ott is csak szükséges, ezek nélkül bizon ott sem boldogulhat senki; valamint ilyenektől bizon az ipar óhajtott felvirágoztatását sem lehet remélni. — Nézetem szerint az ipar óhajtott felvirágozása csak úgy lehetséges, ha mind anyagilag, mind szellemileg tehetséges ifjak is lépnek e térre. Ehez pedig mindenek előtt szükséges, hogy levétköz zük aristokratikus alszégynölkét; aztán, hogy ledöntsük azt a válszaltat, mely — a rég diadalra jutott egyenlőség elve dacára, — még ma is fennáll az ugynevezett honoratörök és mesteremberek között; tovább szükséges hazai iparnak meleg pártolása a rang- és pénzarisokraták részéről. Végre negyedszer: van körülbelöl 40—50 iparág; vajjon mindegyik számára állítanak műhelyt, vagy csak egyeseket, például a szabósságot, asztalossságot, vagy épen a kefekötést és kosárfonást részéssítik e kiváló szerencsében? Annyi bizonyos, hogy azt az iparágat, a melyre az ipariskolában műhelyt nyitnak, abban a városban, hol az ipariskola felállítatik nyomorítottjak vele legelőbb arra a rövid időre, meddig az ipariskola tengődni fog.

Még ennél sokkal czelszerűbbnek tartom a felsőbb ipariskolákat, melyek igen is helyen vannak oly városok és nagyobb községekben, hol középiskolák nincsenek ezen közmondás szerint (kérem! csak a fóközatra vonatkoztatva tessék venni). „A hol lö nincs, a számár is jó.” — Azonban nem helyeslehető a magas kormány azon nyilatkozata, melylyel az ily polgári iskolák növendékét elsőbör fokú közhizva talokra képesítetteknek ígéri, — azaz hogy lehetnek belőlük irnokok, lajstromozók, számszítók stb. Igénytelen nézetem szerint sokkal jobb lett volna mondanai, hogy válnak belőlük értelmes, belátásos, megfontoló, ügyes, független iparosok s mezőgazdák. Pedig mennyivel dicsőbb állapot szabad hazában a szabad, független, ön álló kézműves vagy földművelő állapota ama gép emberekéinél, kik a poros irrodák pulpustusainál — mint a felhűzött órák egyhangu kegyegő lengései — egész életükön át görnyedezve végzik gépies munkájukat!

Még a felsőbb polgári iskolánál is czelszerűbbnek tartom a kereskedelmi iskolát, hol mindazon tananyag szakszerűen előadatik, mikre az értelmes iparosnak szüksége van. És Pécs városának évek óta van ily kereskedelmi középiskolája, csak hogy a fenntartás nehéz terhe egy magánember vállára nehezt, anélkül, hogy a város mindedig legesekélyebbel is segélyezte volna. Pedig ez az iskola megállhatna, virágozhatnék és a legnagyobb haszonnal működhetnék Pécsert a főgymnasium és a főreáliskola mellett is, mert hivatva volna pótolni azt a hézagot, melyet Dr. Szalay Alfréd főgym. igazgató úr a fennebb emittet programozikkében mond; de csak úgy, ha a város részéről méltányos segélyezés s szükséges pártol-tásban részesülne.

Befejezéstül hátor vagyok még a nagy érdemű városi képviselő uraknak hogys megvizsgálásra ajánlani, miszerint legbor-nitább felfogás volna azt hinni, hogy a magyar ember Magyarországnak csak azon városában vagy falujában volna otthon, a melyben született, s hogy a hivatásvéle-re nézve mások felett ez által jogos előnyvel bírna. E felfogás szerint a siklósi szülétsűly Petrócs Ferencz, a vaskuti Bermüller Ferencz s a pécsi Váradí Véber Antal nem lehetnének budapesti tanárok. E felfogás szerint Kazinezy Ferencz, Kossuth Lajos, Deák Ferencs stb. nem lehetnének városi egyebek, mint illető szülő helyszégek bírói. Pár év előtt olvastam egy lapban, hogy egy nő utazásközben a vasut vaggonban szűlt egy egészséges figyermek és felfogás szerint ezen szerencsétlen fiúból nem lehetne más, mint vasuti conductor, mert ő a nő valósi!

A pécsi m. kir. áll. főreáliskola tanári karának minden tagja becsültes honpolgár, kik fölött a protegatiót sürgetök egyike sem bír képzettség tekintetben sem előnynyel,*) e miatt bizon kar volna az állami

*) Mindkettő csak nézet dolga, talán kivétel is megengedhető. — Azon vdt, hogy a város saját fiát a vidéki hátrányára protegálja annyira igazságtalan, hogy a főváros is nagyobb joggal érthetne, mint bennünket, tanúsítja ezt a városi hivatalokban eleti tanító állomásokon élő vidéki lelkója, sőt mondhatni, hogy a képviselő testben is a nem pécsiek voltak mindig a leghangosabbak! Szerk.

főreáliskolát átkölözöztetni. A mi pedig a város jogait illeti, azokat megvédeni más uton még biztosabban lehet.

Ime ezeket akarlam az érdemes képviselő urak becses figyelmébe ajánlani. S most ezek megvizsgálése után kérem! tegye mindenki szívére a kezét s a miat a város jól felfogott érdekével megégyezönek itéli, úgy szavazzon a közgyűlésen a főreáliskola ügyében. Videat consul nequid detrimenti respública capiat!

Egy ügybarát.

Ügyvédi heczcz.

Tudvalevőleg 1861. óta visszaállítván a királyi tábla és annak ügyvéd cenzuráló bizottsága, a cenzura még enyhébben vétetett, mint sem az 1848 ig gyakorlatban volt. — Nem csak, hogy az jogi tanfolyamot akár hogy végzetek megdiplomáztattak, hanem olyanok is kik nem végeztek könnyű szerrel szerettek bizonyítványokat állítólagos magán tanulás után letett vizsgálatokról, de mi még több a koránny minden protegáltnak szórta az engedélyeket olyanok részére is, kik a hat gymnasialis osztályt nem végezték. — Most hogy az ügyvédi sőt a bírói és közügyeztatási tisztikar emek rengeteg sok képes és nem képes elemekkel infúziálva van, az ügyvédi rendtartás kormány esálmála fércműve pedig hatalmat sem ad a kamarának megfésztani a kart, az ostoba újság firkások serege minden alkalommal az ügyvédi kar szikolásra használja fel az ily ügyvédek kormányilag fellépő mázoltak magukveletét; de egy szóval sem rosszallják a kormányt és az ügyvédi vizsgálo bizottságot, mely ily tagokat is adott a karnak talán csak azért, hogy tekintélyét készakarva csökkentsék.

A kormány szölyjén elő írkanecz eszre ezután reá fogja az ügyvédi karra azt is, mit rég kicsapott ügyvéd jeleket, vagy olyan kormányilag diplomáltak követek el, kik az ügyvédi karból és kamara kötelekéből már törölve vannak és így a karhoz már nem tartoznak, mint ez legközelebb helyben a jogakademiál pedellusi állomásra való kérvényezésnél is megcsert.

Mit tehet az ügyvédi kar önértékes és tisztességes része arról, ha, a kormány és által kinevezett ügyvédi vizsgálo bizottság méltatlan tagokkal ajándékozta meg a kart? Hogy pedig mily kevésbé támogatatik az ügyvédi kamara fogyciml bíróság tisztítási törekvésében a curia által, ezt fényesen mutatja egy legújabb ítélete. — A pécsi ügyvédi fogyciml bíróság egy helybeli fiatal ügyvédet, ki ellen újabbban és számos panasz érkezett be felévi felügyezésre ítélt, a curia fellebbezés folytán azért mert vádlott eddig csak fedésre volt ítéltve, nagykegyelmesen megváltoztatta a büntetést 100 ftr bírságra, mely vádlottól égy ugys be nem hajtható, mint számos rendbírság behajthatlan maradt, mert semmije sincsen. — Vádlott tehát kifizetheti a curia kegyelmes ítéletét „Cantabit vacuus...” — Ezentel pedig az ellenle folyamataba lévő panaszokra soha sem nyilatkozik, de arról inkább felebbez, mert a Curiaótl megvárja, hogy még évek telnek be, még annak rendje és módja szerint kilökthetik az ügyvédi karból.

Fekete leves.

A Fekete víz-szabályozási egylet mult év, decz. 21-én tartott választmányi ülése általánkeves érdekel és eredmény nyel birt. — A főváros egy minisleri leirat volt, melynek két kérdése így hangzik:

1. Ha a Fekete víz jobbparti töltése csak a dr. palkonyai hidig nyujtatik, nem szenved-e ez által Dr. Palkonya közönsége kárt?
2. Ha a Nádiga berek ágai a Dráva felül uytiva hagyatnak, nem fenyegeti-e az ezellen betuduló ár a Fekete víz töltéseit, hátulról támadva, meg azokat elmosással?

Mind a két kérdésre az lón a határozat, hogy a művezető mérnök a jövő január 15-én tartandó választmányi ülésnek kellő felvilágosítást, okmányokkal támogatva adjon.

De volt ez ülésnek érdekesebb tárgya is, mely a programmban nem volt. Nagyságos Baán kanonok úr ugyanis az elnök-ségről már előbb lemondván, természetesen az alelnök lett volna hivatva az elnök székét elfoglalni. De ő nagysága kir. tanácsos polgármester úr, érezte tán a peccenyé szagát, — jónak látta e napon egy igen fontos és közérdeklő munkára menni, t. i. vadászni!

Az elvonulásra az adhatott okot hogy az egyleti pénztárnok beterjesztvén a számadásokat, melynek megvizsgálása egy háromtagu küldöttségre bízott, azokból az tapasztaltatott, hogy Aidinger alelnök úr a Fekete-víz pénztárából a „Pécsi víz” részére kiutalványozott és kifizetett 300 frot. Ezen önkényű eljárás, természetesen ingerültséget keltett, s az alelnökkel közlendő megrovást eredményezett. Valószínűleg a kifakadásokat melegeben hallani nem tartotta tanácsosnak, s azért ment el „köztygben” vadászni.

Csak azt kell még megemlítenem, hogy ez ülésről önkülől kellvén gondoskodni, annak egyhangulag Biedermann Otto úr választottott meg, ki azt, az ügy iránti érdeklődése és a leg apróbb részletekig tájékozottsága által fényesen igazolta is.

A „Great Britain” A berlini lapokban a következő felhívást találjuk: „Ezennel tudatlatik, hogy a fellebbviteli törvényszék szeptember hó 24-én kelt végzésével a „Great Britain” életbiztosítási társaság kötvénytulajdonosainak közgyűlése fog tartatni a jövő évi január 7-én, pénteken d. u. 2 órakor Londonban (Cannostreet, Cannon-Hotel), oly czélból, hogy elhatároztassék, vajjon a kötvények értéke leszállitassék-e, s ez által lehetővé tétessék, a társaság további fenállása, vagy pedig hogy a társaság üzlete más társaságra ruháztassék, avagy a társaság liquidatioja mondassék ki?”

Azon lap, melyből a „Great Britain” igazgató tanácsnak e hírdetését átvesszük, azt a következő észrevétellel kíséri: „E hírdetés alkalmából meg kell jegyeznünk, hogy a „Great Britain” annak idejében ép oly hangzatosan futta a reclamtrombitát mint nálunk évek óta a „Gresham” futja.

A „Great Britain” Poroszországban még a „Gresham”-nél is bizalomra méltóbbnak tartott minél fogva még a „Gresham”-nek az üzenet engedély a porosz felügyeleti hatóságok által mind eddig megadott, a „Great Britain” ez engedéllyel évek óta felruházott. És ime a bizalomra méltóbbnak tartott társaság hová jutott!

Figyelemre méltó körülmény az, hogy a szolid angol életbiztosítási társaságok közül egy sem terjeszt ki üzletét a kontinensre s csakis ily „Great Britain” félek kívánunk beennünket boldogítani

Az „Anker” élet és járadék biztosító társaságnál 1880 nov. hóban benyújtott összesen 620 bevallás 1.109,062 frt biztosítandó összeggel, és pedig: 400 bevallás 774,326 frttal halálesetre, és 220 bevallás 334,736 frttal életesetre.

Kiállitva lón 354 kötvény 309,671 frttal halálesetre, és 212 kötvény 570,912 frttal életesetre; összesen tehát 566 kötvény 880,583 frttal.

A havi bevétel volt 106,759 frt haláleseti díj, és 139,022 frt betételekben, összesen: 245,781 frt.

Halálesetekért kifizetett 48,719 frt. Ez évrben benyújtott 6087 bevallás, 11,920,862 frttal, és kiállitott 5832 kötvény: 9,846,541 frttal ugyanezen időben bevétel: 2,573,168 frt; — halálesetekért pedig kifizetett: 638,757 forint.

A társaság működése kezdetétől fogva halálesetekért kifizetett 9,737,149 frt, és az 1871/80-ik tülési társulás (Associatio) eredménye 15,702,990 frt volt.

GABONA ÁRAK

Table with 2 columns: Item and Price. Items include Búza, Kétszeres, Rozs, Árpa, Zab, Kukorica, Hajdina, Széna, Szalma.

Nyílt-tér.)

Figyelmztetés!

Mundszhart József volt városi mérnöki díjnok részéről, a közbizalom érdekében kinyomatott jelentésében ellen, közrehozásjott iratára, kijelentem, hogy az általa kifogásolt számszai hibák csak is öt terhelhetik, miután azok átvizsgálásával számos teendőm miatt, — egy akkor jelen volt képviselő tanúsága szerint, — öt biztam meg.

Igy tehát ezen, ellenem szórni vélt gúny csakis öt illetheti. Egyébként megjegyzem, hogy kérdéses röpirat f. hó 19-ke után jelent meg, mely napon nevezett, több ízben tanúsított illetlen durva magaviselete végett, hivatalából elbocsájta lett.

Ennélfogva nagyon könnyen belátható okból említett bármiféle polemiba bocsájtkozni, körömmön alólíának tartom.

Pécs, 1880. decz 28-án.

Nendtvich Sándor

*) Ezen rovat alatt megjelentekért felelősséget nem vállal magára a szerk.

NAGY FERENCZ

HAKSCH EMIL KIR. JÓZSEF

Ajánlatos reggelire.

Január 1-től kezdve minden héttől kapható korhelyleves és naponta friss bécsu helyi tormás-kalbász fölülmulhatlan promontori salon-sörrel a kávéforrás éttermében.

Pécsen papnövelde utca 38. sz. a. egy olcsó zongora eladó. Bővebb felvilágosítás ugyanott nyerhető. (1-1.)

Hirdetmény. A Pécs-baranyai központi takarékpénztár 1881. évi január hó 1-től kezdve ingatlanokra jelzálogi bekebelezés mellett megszavazandó kölcsönök után a kamat 6% az az hat százalékkal fog számíttatni.

Pécsen, 1880. évi november hó 22-én tartott ülésből. A Pécs-baranyai központi takarékpénztár igazgatósága. (5-5)

Advertisement for Maager W.-féle csukamáj-olaj. Includes image of a fish and text describing its medicinal benefits for various ailments.

Advertisement for Unger Antal és fiai vaskereskedése. Features images of a stove and text describing their products and services.

Advertisement for FUCHS I., magyar királyi udvari váltónál. Promotes 4% interest on savings and a lottery drawing.

Advertisement for MERCUR. 11. Évfolyam. Authentic medicinal products for various ailments.

Advertisement for SOPIANA-SZAJSZESZ. Includes images of bottles and text describing its uses for various ailments.

Advertisement for Vendéglő-bérlet. 3-3. A mohácsi „Korona” vendéglő. 1881. évi ápril hó 24-től kezdve három egymás után következő évre nyilvános árverés útján 1881. évi január 2-án Mohács nagyközség tanács-terében bére fog adatni.

Advertisement for Dr. Mestrits Mátyas orvostudor. Rendel. d. u. 11-től 12-ig d. u. 2-től 3-ig lakik budai város felső-malom utca 6. sz.

Advertisement for Majdnem elajándékozva. A megbukott „nagy britanniaezüstgyár” tömeg gondnokságától átvett óriási raktár beállott nagy fizetési kötelezettségek s a helyiségek teljes kitrítése miatt 75 százalékkal a becévőn alul eladatik.

Advertisement for Keskeny útifü-mellczukorkák. A tüdő és mellbajok, köhögés, fojtóköhögés, rekedtség és tüdőhurut biztos gyógyszerel.

Advertisement for Blau és Kann. A britannia-ezüst-gyárak fő letéte Bécs, I. Elisabethstrasse 6. Számlánként állanak rendelkezésre nyilvános megtekintés végett irodánkban a közönség és elismerő levelek.

Advertisement for Schmidt Victor & fiai. cs. k. szab. gyárosok Bécs, Wieden, Allegasse 48. Raktárak: Sipőcz István, Kovács M., Kunz F. győgszereszeknél, Reeh Vilmos, Spitzer Sándor, Lill János, kereskedőknél Pécsen.

Advertisement for Császár-kávé! Egész pörkölt, avagy örlött. A pörkölt kávék legkittünőbbike, egy új párisi rendszer után saját gözébe pörkölte, megtartja mindazon sajátosságait, melyek az eddig ismert pörköltési mód által az ellálló gőzzel elpárolognak; zamatja teljesen töményített, és az eredeti ereje ezen kávénak tökéletesen megmarad, a miért is több egy harmadánál megtakarítatik.

Advertisement for Téli gyógymód. A Wilhelm-féle vértisztító-tea. Wilhelm Ferenc gyógyszerésztl Neunkirchenben (A. Auszt.).

Advertisement for Visy Lajos. A pécsi kir. törvényszék részéről ezennel közlé tétetik, hogy Szilágyi Ferenc volt Dárdai kir. közjegyző lemondásának lett elfogadása folytán.